

POD NEBIE

november - december 2011 č.28
nepredajné

Ako zdolať vrch biznisu

Krst - formalita ?

+ Vianočná príloha

Dar robí vzácnym láska,
ktorá je v ňom ukrytá.

OBSAH

Editoriál (3)

Františka píše, že... (3)

Akcie (4-5)

Na slovíčko s...

s. Lenka (6 - 7)

o. Miňo (8 - 9)

Svedectvá

Slobodný (10)

Viac ako dokážeme snívať (10)

Život alebo smrť (11)

služba: Farské služby (12)

Okno (13)

Tvoje plody (14 - 15)

Vianočný príbeh lásky (16 - 17)

HOD (18 - 19)

Vrch biznisu (20 - 21)

Krátky stĺpček (21)

Srdce na východe (22 - 23)

Krst ako formalita (24)

Otvárame knižnicu (25)

Bez strachu (26)

90 minút v nebi (27)

Zlaté ruky (28 - 29)

Pre bystrejšiu hlavičku (30)

Vtipy (31)

Redakcia:

Lucia Budinská

Adriána „Ad'a" Hellebrandtová

Romana „romana." Hlaváčová

Simona „*simona" Gregorová

Adriána „Ad'ka" Debnárová

Monika „Mony" Debnárová

Daniela Barborová

Richard „Rišo" Krátky

Jakub „Kubbči" Tužinský

Grafika:

Daniela Barborová

Gramatika:

Katarína Boboničová

Andrea „Aja" Šáľková

Katarína Valentovičová

Titulka:

Matej Pirháč

*Časopis je určený pre
vnútorné potreby spoločenstva Dom
chvály.*

*Vaše nápady a príspevky
posielajte na našu mailovú adresu:
casopis.podnebie@gmail.com*

*Redakcia si vyhradzuje
právo na úpravu príspevkov.
Za príspevky ďakujeme.*

Puk & Skrbo : Vianoce (Ručne kreslené!)

EDITORIÁL

Vianočné reklamy, vianočné billboardy, vianočné výklady, vianočná výzdoba, vianočné piesne, obchody prepĺnené vianočným tovarom. Z každej strany samé Vianoce a to je len november. Zdá sa mi to príliš skoro, je to všetko prehnané, prešpekulované.

Čas beží, a preto netreba váhať, ale konať, ponúkať, predávať a zarábať. Takáto je taktika obchodných reťazcov, stratégia podnikateľov. Všade a všetkým ide o biznis. Pod jeho vplyvom sa aj tak krásne obdobie, akým sú Vianoce, stáva len niečím hmotným, konzumným, na povrchu nablýskaným. Čo nato hovorí náš Boh? Ako vidí biznis On? To sa dozvieme v článku Vrch biznisu.

Verím, že sa nedáme ovplyvniť tlakom súčasnosti a nepremárnime toto vzácne obdobie adventu a Vianoc, kedy k nám malý Ježiško z jasičiek vystiera drobné rúčky a chce nás objasť nekonečnou láskou. Keď nám chce ponúknuť niečo viac ako sú drahé darčeky, výborná kapustnica a šalát s rybou. Nepremárnime obdobie, počas ktorého nám dáva seba samého.

foto: Lucia Budinská

Prajem Vám požehnaný adventný čas a nádherne Božie vianočné sviatky s tými najdrahšími v teple domova.

romana.

FRANTIŠKA PÍŠE, ŽE...

„Ak dnes nezískame ich srdcia, zajtra zlomia tie naše.“

Môj slovenský preklad sa mi až tak nepáči. Snáď si môžem dovoliť originál:

„If we don't win their hearts today, they will break our hearts tomorrow.“

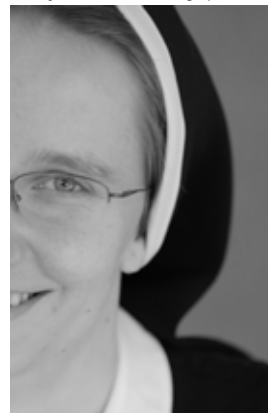
Tento citátik som pred rokmi našla na letáku, ktorý sa týkal evanjelizácie mládeže. Viac si o autorovi alebo súvislostiach nepamätám.

Neviem, prečo mi ho dnes Boh pripomenul. Pracujem predsa na tom, aby som pre Nehu získavala mladých, aby On vyhrával v ich srdciach, v ich bojoch, v ich prehrách s týmto svetom.

Na druhej strane v pravde uznávam. Moje srdce už bolo neraz zlomené. Jak to bolí! Au, au... A ešte aj bude. Nie je to ešte všetko. Ešte sme za nich nebojovali do krvi. (Porov. Hebr 12, 4)

Áno, Pane, idem do toho! Znova a ďalej. Bojovať a vyhrávať ich pre Teba! Kto sa pridá?

s. Františka

God is able! (Boh to zvládne!)

Konečne! Hillsong historicky prvýkrát zavítal na Slovensko.

Vďaka Združeniu kresťanských spoločenstiev mládeže (ZKSM) a projektu Godzone sem mohla prísť 14. septembra vari najslávnejšia gospelová skupina všetkých čias. Tisíce fanúšikov po celom Slovensku sa dočkali. Športová hala „Koniareň“ v Ružomberku s kapacitou 3500 divákov bola beznádejne vypredaná. Mnohým ďalším tak ostali len oči pre plač a nádej, že sem ešte niekedy zavítajú ☺. Hillsong prišiel v rámci koncertného turné, ktoré nesie názov podľa ich nového CD – „God is able“ (Boh je schopný). Prítomnosť Božieho Ducha na ich koncerte bola strhujúca. Bola to veľká oslava Boha,

pretože azda všetci, ktorí prišli, ju túžili zažiť. Bolo to jednoducho niečo, čo sa nedá opísať slovami. Treba to zažiť.

foto: korabradje.sk

Ženskú zákon v Novej Bani

Bránice v neustálej aktivite, sála plná ľudí a zvuky potlesku.

Posledný septembrový večer sa v našom kine zišla skvelá partia mladých ochotníkov z Gymnázia sv. Františka z Assisi v Žiline. Doniesli so sebou veľkú dávku nárečia zo Záhoria, ktorú okorenili pasážami plnými chytľavého humoru a situačnou komikou. Človečina, ľudový námet aj výkony hercov potešili všetky vekové kategórie bez rozdielu. V Novej Bani sa predstavili už druhýkrát. Keďže sme sa opäť osvedčili ako vnímavé publikum, vedúca divadelného krúžku PhDr. Marta Višňovská nám sľúbila, že k nám zavítajú znovu. Už teraz sa teším, čo si pre nás pripraví...

foto: Gymnázium sv. Františka

Púť Kohútovo

„Čím robia deti mame radosť? Hrncami? Jej radosťou sú samotné deti. Vy ste darom pre Nebeskú Matku, každý z vás.“

Týmito slovami privítal pútnikov do Kohútova v novobanskom dekanáte slávnostný kazateľ vdp. Ľubomír Grega, špirituál Kňazského seminára Františka Xaverského v Badíne.

Tohoročnú púť dňa 11. septembra 2011 celebrovali pri príležitosti slávnosti Narodenia Panny Márie piati kňazi. Patrónku farnosti prišli pozdraviť stovky ctiteľov Nebeskej Matky.

„V priebehu siedmich dní máme až tri mariánske sviatky. Aká krátka cesta je od narodenia k bolesti, od smútku k radosti. Mária bola človekom, má svoj deň narodenia, dostala meno, prežívala trápenia. Je nám blízka.“ V homílii sme počuli životný príbeh rodiny, do ktorej ako dar prijali choré dieťa. Napriek tomu, že žilo len krátkych tridsaťpäť minút, zmenilo mnohé životy. Následne aj nám kazateľ položil otázky: „Koho sme zmenili, poznačili svojím životom? Koho sme oslovili? Pýtajme sa to pri svojich narodeninách.“

foto: s. Františka

Mária bola ženou, ktorá žila každodennosť, ide jej o všedné dni so svojím Synom, Ježišom. Obvyčajnými dňami v živote Panny Márie sa aj my môžeme povzbudiť žiť každodenne svoju vieru. Pretože Mária je tá, ktorá zmenila a poznačila svet. Prosme dnes za seba aj my: „Mária, prihováraš sa za nás aj pri našich najbližších narodeninách.“

!Pozor! Pozor! Pozor!

BOLI SME ZASIAHNUTÍ. V piatok, 7. októbra o 19 hodine spolu so spoločenstvom pri Dóme sv. Martina a speakerom Máriom Tomášikom v CVČ v Novej Bani. Nazberali sme odvahu, odhodili strach, vystúpili z bezpečne vzdialenej zóny, ktorá nás delila od tesnej blízkosti Boha a pristúpili sme k otvoreným dverám, pri ktorých nás On čakal s otvorenou náručou. A čo bolo ďalej? Nekonečná

Božia láska. Náš Boh nám ukázal, že je neustále s nami v každodenných lopotách, trápeniach a starostiach, ale aj radoostiach, šťasti a výhrach. Áno, môžete ľutovať, no nezúfajte, NEBEZPEČENSTVO ZÁSAHU bude pokračovať. Kedy? Niekedy v zime, sledujte našu web stránku alebo nástenky v kostoloch a zažite zásah Božou láskou priamo do vášho srdca.

**Pozývame všetkých
do novootvorenej knižnice
v Pastoračnom centre!** viac na strane 25

sestra Lenka

Na miesto sestry Faustínky k nám prišla nová sestrička Lenka ... tak som ju trošku vypovedala ...

foto: archív

misie do Kazachstanu, bola som tam od toku 2003 do roku 2010. Mojm prvým miestom v Kazachstane bolo bývalé hlavné mesto Almata, niekdajšia Alma - ata, z Almaty som išla do Karagandy a tam som bola až do môjho návratu na Slovensko. Prvá zastávka po misiách bola v Okoličnom, kde som bola 9 mesiacov. Odtiaľ som prišla tu do Novej Bane.

3. Ako ste zareagovali, keď Vám oznámili, že idete do Novej Bane? (Vedeli ste kde to je? Počuli ste o nej niečo?)

O Novej Bani som počula už oveľa skôr zo zemepisu a dejepisu, a tak som vedela, že Nová Baňa patrí ku stredovekým slobodným kráľovským mestám. Hneď v novembri, po mojom návrate z Kazachstanu, som tu bola navštíviť sestry, ale vtedy som ešte netušila, že si obhliadam svoje budúce pôsobisko :-)

4. Ako sa Vám tu u nás páči?

Nová Baňa sa nachádza v prekrásnom prostredí a myslím, že sa nenájde človek, ktorý by sa odvážil povedať, že tu nie je pekne, ak áno, hmmm....., tak jedine vtedy, ak má problém s očami.

5. Kedy ste sa rozhodli ísť do rehole?

V roku 1990 sme uvažovali aj s kamarátkou odísť na štúdiá do Austrálie, no môj spovedník mi povedal, že to nepokladá za správne a myslí si, že mám povolanie do rehole. Tak som ho poslúchla :-)) (išla som študovať Teológiu pre laikov) a po 4 rokoch štúdiá som nastúpila do postulátu k našim sestrám.

6. Ako to prijala Vaša rodina? (Podporila Vás?)

Mám mamu a dve staršie sestry. Asi to bolo pre nich veľmi neočakávané rozhodnutie, ale vždy s rešpektom stáli pri každom mojom kroku v živote a je to tak doposiaľ. Veľmi mi pomáha vedomie, že mi moji najbližší dôverujú a stoja pri mne. Čím som staršia, tým viac oceňujem dar od Pána – rodinu, z ktorej pochádzam.

7. Kolko rokov ste už v reholi?

V reholi som 17 rokov.

8. Chceli by ste niečo odkázať čitateľom PodNebia?

Veľmi sa mi tu páči a odkaz pre čitateľov PodNebia - je to ťažké tak skoro dávať nejaké odkazy. Zatiaľ sa snažím rozhliadnuť a premýšľam, čo asi Pán očakáva odo mňa. Viem, že to nie je náhoda, že som práve teraz tu. Snažím sa prežívať každý deň ako Jeho dar a byť vďačná za každý prejav Jeho lásky a pozornosti, ktorú mi denne preukazuje cez deti, ľudí a spoločenstvo sestier.

za rozhovor ďakuje Mony

*„Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa Vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán.“
Lk 2,10-11*

*Milostiplné a požehnané
vianočné sviatky
Vám praje
redakcia
PodNebia*

foto: svc.hu

o. Miňo ☺

Určite všetci poznáte „nášho“ Miňa :). A preto pevne verím, že každého z vás zaujíma ako Miňo prežíval dni, ktoré zmenili jeho život alebo dôvod prečo je vlastne Miňo v Ríme.

1. Ako si 20.8.2011 prežíval svoj deň „D“, teda tvoju vysviacku?

Bol to deň túžobne očakávaný počas rokov štúdia v seminári, tak sa mi zdalo až neuveriteľné, že už prišiel. Určite, pri takýchto chvíľach je vždy aj nervozita, u mňa bola o to viac, že som bol jediný svätenec. Mal som však veľkú oporu v našom pánovi dekanovi a kaplánovi. Nie som typ človeka, ktorý nevyhnutne prežíva takéto udalosti citovo. Prežíval som to hlavne vo viere, vďačnosti Bohu za dar, ktorý mi dáva a v odovzdaní sa do Jeho rúk, lebo o Ňom a v Jeho rukách to všetko je.

2. Aká bola tvoja primičná omša?

Jej formulár a aj kázeň môjho profesora a nášho rodáka Blažej Štrbu boli o Božom milosrdenstve. Preto som to všetko videl ako dielo Božieho milosrdenstva. Svoje pocity by som zhrnul do troch slov: vďačnosť, radosť, viera. Vďačnosť Bohu za to, že si ma vybral na túto službu a tiež za všetkých ľudí, ktorých mi dal. Radosť z toho, že ma urobil kňazom naveky, že ma takto tajomne spojil s Kristom a jeho obetou. Osobitne však viera. Doteraz som akosi "samozrejme" veril, že obeta, ktorú slávi kňaz, je skutočná, sprítomnená Kristova obeta. Preto bolo pre mňa veľkým zážitkom, keď som si prvý raz pokľakol pred Eucharistiou, po mnou vyslovených slovách premenenia.

3. Kedy a ako si zistil, že toto je tvoje životné povolanie?

Za rozhodujúcu považujem jednu skúsenosť. Keď som raz čítal sv. Písmo, silne som precítil presvedčenie, že Boh

chce, aby som bol kňazom. V tej chvíli sa to pre mňa, rovnalo istote, ktorá však potom akosi „opadla“ a trvalo dlhší čas, kým som urobil rozhodnutie. Od tej chvíle som, ale kdesi vnútri vedel, že len v tomto povolaní môžem byť úplne šťastný.

4. Už dlhšiu dobu pôsobiš v Ríme. Mohol by si nám prosím tá trochu priblížiť dôvod a náplň tvojho pôsobenia v Ríme?

Poslal ma tam študovať ešte otec biskup Rudolf, z dôvodu, že v diecéze treba niekoho na vyučovanie Nového Zákona. V Ríme som doštudoval posledné dva roky teológie a len tento rok som začal to, kvôli čomu som tam išiel – štúdium na Biblickom Inštitúte.

Miňo študoval v rokoch 2000-2004 na Gymnáziu Františka Švantnera v Novej Bani, potom v roku 2005 vstúpil do kňazského seminára sv. Františka Xaverského v Badíne, kde 4 roky študoval základy teológie. Od roku 2009 do roku 2011 pôsobil na Univerzite Gregoriana v Ríme, kde počas dvoch rokov dokončil štúdiá základnej teológie. V súčasnosti študuje v Pápežskom Biblickom Inštitúte, kde prechádza propedeutickým rokom ako prípravou na licenciát zo Sv. Písma.

5. Toto leto si strávil v domacom prostredí, ktorého súčasťou nebola len vysviacka či primičná omša, ale aj služba pomocného kňaza. Ako to celé hodnotíš?

Bola to pre mňa veľká milosť, že hneď po vysviacke som mohol začať kňazskú službu a utvrdzovať sa tak v identite, ktorú mi vysviacka dala. Zavŕšením prvých krokov mojej služby doma bolo, keď som mohol sobášiť svoju sestru. Hneď potom som sa vracal do Ríma. Keď to mám celé hodnotiť, nenapadá mi nič, len nesmierna vďačnosť Bohu.

6. Aj si si oddýchol cez toto leto? Ale áno, a hlavne od štúdia ☺.

7. Viem, že si bol aj v Írsku, skús nám priblížiť prečo.

Na štúdium Biblie je okrem biblických jazykov potrebné vedieť aj tie moderné. Angličtina patrí medzi najdôležitejšie. V Írsku som pomáhal tamajšiemu kňazovi ako diakon a popri tom som sa snažil zlepšiť v angličtine. Koniec koncov budem musieť každé leto niekde ísť a učiť sa jazyky.

8. Od 3. októbra si už znova v Ríme. Ako sa na to pozeráš teraz? Už ako kňaz?

Veľmi rád zopakujem, že s mimoriadnou vďačnosťou Bohu. Avšak čo sa štúdia týka, keď treba hodnotiť, nerobia rozdiel medzi tým či študent kňazom je alebo nie je.

9. Čo je tvojim životným mottom?

„Nás ženie Kristova láska“ (2Kor 5,14).

foto: archív

10. Tvoj odkaz pre čitateľov.

Pozerajte sa na svoj život očami viery. Očami viery ho aj čítajte a poznávajte v ňom Božie konanie. Boh sa prihovára oveľa jednoduchšie, než by sme čakali. On zo života každého jedného z nás chce urobiť knihu inšpirovanú svojím Duchom, z ktorej ostatní budú môcť čítať o Jeho добрôte a láskavosti.

za rozhovor ďakuje Kubbeci

foto: ilia.blog.cz

Slobodný

Boh mi zobral moju slobodu a ja som teraz najslobodnejší človek na zemi :)

Nikdy som so slobodou problémy nemal. Sestra je v škole, mamka v práci a ja trávim väčšinu času sám doma. Pred obrátením to bol pre mňa čas svetskej slobody a jej hľadania na rôznych miestach (šport, alkohol, priatelia, počítač a tak ďalej). Tieto veci ma však nerobili šťastným, a preto som skúšal vždy niečo nové, niečo horšie.

Cez prázdniny sa mi podarilo dostať sa na Campfest, kde sa ma Boh dotkol úžasným spôsobom. Bolo to vyvrcholenie všetkého, čo som s Ním zažíval celý predchádzajúci rok. A na tom mieste som Bohu odovzdal svoju

foto: worksmat-small-business-support.com

slobodu. Fuuu, ani neviem, kedy naposledy sa tak veľa vecí v mojom živote zmenilo. Už sa nemusím báť ostať sám doma, aby som niečo nespravil. Teraz je môj život v mnohých veciach iný. Skončil som so svetskou slobodou a kráčam cestou Božej slobody. Povieť vám, je to mega :D

Boh vás vedie. Nemusíte sa báť byť divokí, úprimní. Spravil zo mňa slobodného Božieho muža.

Ďuri Urblik

Viac ako dokážeme snívať

„A tomu, ktorý močou, čo v nás pôsobí, je schopný okrem tohto všetkého urobiť oveľa viac, ako prosíme alebo chápeme.“ Ef 3,20

„Lebo vela zmôže naliehavá modlitba spravodlivého.“ Jak 5,16b

Ahojte, som Jakub. Mám 12-ročnú sestru, ktorá sa venuje tancu už niekoľko rokov. Baviť ju to a veľmi jej na tom aj záleží. Už dlho chodí na rôzne súťaže, avšak zatiaľ sa jej len raz podarilo dostať čo i len do semifinále. Videl som, ako sa snaží a ako ju to trápí, ale nevedel som jej nijako pomôcť. Akurát čo som ju občas povzbudil, nech vytrvá, že časom to príde.

Jedno ráno išla na súťaž. Povedal som jej, nech sa jej darí. Vedel som, ale že tie slová samotné veľký efekt mať nebudú, a tak som úprimne a naliehavo prosil Pána, aby to požehnal a aby sa konečne dostala aspoň do toho semifinále.

Večer mi oznámila, že sa v jednej kategórii dostala do semifinále a v druhej dokonca do finále. Získala šieste miesto, a tak má doma svoj prvý diplom. Úžasný!

Pri tejto udalosti som si spomenul práve

foto: tanečna.sk

Život alebo smrť

„Večný život je v tom, aby poznali Teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Jn 17,3) Áno, poznať Boha Otca a jeho Syna Ježiša, tzn. presvedčiť sa „na vlastnej koži“, zakúšať lásku Otca, zažívať spásu Ježiša, v tom je skutočný život.

Volám sa Martin a ja sám často po rokoch s Pánom zabúdam, akú hroznú smrť som zažíval, kým som nebol spasený. „Lebo mzdou hriechu je smrť, ale Boží dar je večný život v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ Každý kto hreší, zomiera, naplní sa smrťou. Čím viac človek upadá do hriechu, tým viac zažíva duchovnú smrť. Dôsledkom sú opustenosť, strach, beznádej, smútok, depresia, ...

Ja som túžil po Živote. Túžil som žiť naplno. Život, ktorý sa mi predkladal rodičmi, učiteľmi, kňazmi, sa mi zdal nedostatočný, nudný, neskutočný. Diabol, ten vrah a ničiteľ, je však vždy nablízku, aby ponúkol svoje smrtiace riešenia. Lebo jediné, po čom túži, je naše zatratenie. Filozofia jeho klamstva je stále rovnaká (Gn 3,1-6):

Satan:

„Naozaj Boh povedal: Nesmiete žiť naplno, nesmiete užívať nijaké krásne veci?“

Martin:

„Môžeme žiť, ale Boh povedal o niektorých veciach: Neropte ich, aby ste nepomreli.“

Satan:

„Nieee, nepomriete, ale Boh nechce vaše skutočné dobro, Bohu na vás nezáleží, nemôžete mu dôverovať, nemá vás skutočne rád. Musíte si zariadiť veci po svojom, vy rozhodnite, čo je dobré a čo zlé. Vy buďte ako Boh, buďte pánmi svojich životov a žite naplno, ako sa vám zachce.“

A Martin videl, že strom je na jedenie chutný, na pohľad krásny a na poznanie

foto: bp.blogspot.com

vábivý, nuž vzal z jeho ovocia a jedol..

A tak som sa nechal aj ja klamať celé roky myslieť si, že uhasím svoju vnútornú bolesť, ktorú spôsoboval smäd po skutočnom Živote: po nádhernej láske, po hlbokých priateľstvách, po nebezpečných dobrodružstvách.. No čím viac som pil z toho, čo mi ponúkal Satan, tým viac som sa stával otrokom a viac som zažíval duchovnú smrť.

Ak čítaš tieto riadky, chcem, aby si vedel(a), že výkrik Božieho srdca je: „Vyber si mňa, vyber si Život. Prosím, dovol' mi milovať ťa. Dovoľ mi zachrániť ťa od pekla a zbaviť ťa otroctva hriechu“. Toto žiari z každej stránky Biblie, z každého lístka na strome. „A my, čo sme uverili, spoznali sme lásku, akú má Boh k nám.“ (1Jn 4,16a) Dovoľ mu milovať ťa, spoznaj skutočný Život a ži ho naplno.

Martin

služba: Farské služby

Vonku sa ochladilo, dni sa skrátili, obliekli sme si kabáty, nasadili čiapky. Je tu zima a s ňou aj kopa snehu. To zase dá práce predierať sa tými tonami snehu. Našťastie však máme Technické služby a tie sa o všetky snehom zablokované cesty, chodníky, prístupy a vchody postarajú. Ale čo so snehom okolo kostola, fary či pastoračného centra? Tu na rad nastupujú naše Farské služby.

Hlístka chalanov a častokrát aj iní nadšenci berú do rúk lopaty, metly a pasujú sa s haldami snehu. No nielen v čase zimno-snehovom, ale kedykoľvek, keď treba sú pripravení do práce. V každom ročnom období sa nájde množstvo vecí, ktoré treba urobiť, prerobiť. Na jar raší tráva, ktorú z času na čas, spravidla každé dva týždne treba pokosiť, aj kríky sa akosi chabria k životu, no ale, aby si zachovali svoju krásu a tvar treba im niekedy pomôcť a prstrihnúť ich. Leto je zase charakteristické rôznymi prestavbami, vylepšovaniami a zmenami. A tak sa tomu nevyhne ani naše pastorko či kostoly vo farnosti alebo fara. Nová fasáda, vylepšovanie ihriska, čistiace práce a iné potrebujú šikovné ruky našich chalanov. A prečo stále spomínam len chlapcov, lebo túto službu zväčša vykonávajú len oni. A preto chcem aj Nás dievčatá vyzvať, aby sme sa pridali k chalanom z Farskej služby a pomohli či už zmetaním, hrabaním trávy a iného, ved' je množstvo robôt, ktoré zvládneme aj my. A ako hovorí Maťo: „Baby zvládnú všetko s menšou pomocou a skupina urobí

foto: archív

viac ako jeden." Nejde len o prácu, je to aj o zábavu, o priateľstve, nezabudnuteľných zážitkoch, smiešnych príbehoch, rozhovoroch... A o tej zábave svedčí aj Tomášova posledná skúsenosť pri prenášaní peliet: „Mali sme preniesť 6 ton peliet, čo sú malé granule z pilín na kúrenie a to bola neskutočná sranda, lebo ako to už medzi chlapmi býva radi prekonávajú rekordy, tak sme aj my tvorili rekordy, a to čo v najkratšom čase presunúť tonu peliet z bodu A do bodu B." Je skvelé mať v našom malom mestečku spoločenstvo, ktorého stredobodom je Boh. Je skvelé mať chvály, modlitebné stretnutia, malé stretká, mládežnícke sväte omše, rôzne akcie plné Boha. No nezabúdajme, že je treba starať sa aj o veci okolo, že treba priložiť ruku k dielu v takých prácach, ktoré zahŕňajú farské služby. Vyjdime zo svojej zóny komfortu a pustíme sa do vecí, ktoré sa na prvý pohľad nezdajú až také lákavé. Pomôžeme a slúžme.

spracovala romana.
v spolupráci s Martinom a Tomášom
Garajovcami

Okno

Boli raz dvaja muži a obidvaja boli vážne chorí. Bývali spolu v jednej malej izbe vo veľkej nemocnici. V izbičke bolo len jedno okno, ktorým ste mohli vidieť okolitý svet. Jeden z mužov smel v rámci svojej liečby hodinu denne sedieť na posteli. Jeho posteľ stála pri okne. Ale ten druhý musel po celý čas ležať vystretý na chrbte.

foto: inlove-sk.blogspot.com

Každé popoludnie, keď muža pri okne na hodinu podopreli, trávil čas tým, že opisoval, čo vidí cez okno. Okno viedlo rovno do parku s jazerom. Po jazere plávali kačky a labute a deti na brehu ich krmili chlebom alebo si púšťali lodičky. Zaľúbení sa prechádzali ruka v ruke pomedzi stromy, boli tu kvety a trávniky, na ktorých ľudia hrali softbal. A vzadu za korunami stromov bol krásny výhľad na panorámu mesta. Muž ležiaci na chrbte počúval toho druhého, ktorý opisoval, čo vidí a vychutnával každé jeho slovo. Počúval, ako jedno dieťa skoro spadlo do jazera a aké krásne sú dievčatá v letných šatách. Mužovo rozprávanie bolo také presvedčivé, že ten druhý prežíval všetko tak, akoby bol naozaj videl, čo sa deje vonku v parku. Jedného krásneho odpolednia však ležiacemu mužovi napadlo: Prečo muž ležiaci pri okne môže vychutnávať všetok pôžitok z toho, čo sa deje za oknom? Prečo on nemá takú

možnosť? Cítil sa síce zahanbene, ale čím viac sa snažil zahnať tieto myšlienky, tým viac túžil vymeniť si miesto. Urobil by pre to všetko! Raz v noci, keď uprene hľadel do povaly, druhý muž sa zrazu prebudil. Kašľal a lapal dych a snažil sa dočiahnuť na tlačidlo, aby privolal sestričku. Muž ho však len pozoroval a ani sa nepohol dokonca ani vtedy, keď počul, že ten druhý prestal dýchať. Ráno sestrička našla muža pri okne mŕtveho a potom jeho telo potichu odviezli preč. Keď sa to mužovi, ktorý zostal v izbe, zdalo už vhodné, požiadal, či by ho nemohli premiestniť na posteľ pri okne. A tak ho presťahovali, uložili ho do postele a urobili mu pohodlie. Vo chvíli, keď všetci odišli, oprel sa o jeden lakeť, bolestivo a namáhavo a zdvihol sa, aby sa pozrel von oknom.

Za oknom bol holý múr.

TVOJE PLODY

Len čo pominú posledné mrazy zimy a pôdu zalejú prvé jarné lúče, usilovní roľníci ju hneď obrábajú a sadia do nej maličké semienka. Nie ľahká práca letnej starostlivosti im je však odmenená na jeseň, kedy sa všetko úsilie premení na bohatú úrodu. Vtedy človek zabudne na všetku námahu a teší sa, že má čo položiť na stôl. „To som ja vypestoval,“ právom sa môže pýšiť každý roľník... V tomto období po vstupe do Farského kostola v Novej Bani, vás zaleje vôňa vypestovaných plodov. Tento rok to bolo obdobie od 24.9. – 9. 10. 2011.

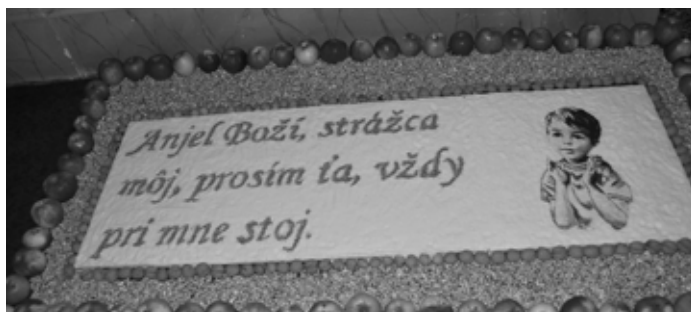

Oltár, utrpenie Ježiša Krista, ktoré nebolo zbytočné. Jeho krv stekajúca do kalicha a premieňajúca sa na víno. Krv, Kristova krv, ktorá zmyla všetky naše hriechy.

Ohnivé jazyky Ducha svätého horiace nad apoštolmi vo večeradle.

Oltár Panny Márie, ktorý patrila Sv. Otcovi Jánovi Pavlovi II. a významnými dátumami jeho života. Najdôležitejší dátum 1.5. 2011, dátum, kedy bol vyhlásený za Blahoslaveného.

Oltár Sv. Antona, s modlitbičkou k Anjelovi Strážnemu... nezabúdajme na svojich anjelikov, ktorí na nás neustále dávajú pozor.

Oltár Sv. Jozefa

Sv. Jozef s malým Ježiškom. Jeho radosť v očiach potom ako poslúchol Boha:

„Jozef, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš.“ (Mt 1, 20-21)

Oltár Božského Srdca Ježišovho
...povolal k sebe tých, ktorých sám chcel...

Boh má mnoho spôsobov akými si nás privoláva k sebe.

Boží hrob,
...keď dáš najesť hladnému, mne dáš najesť.

Ďakujeme ti Pane, za celú tohto ročnú úrodu a požehnaj aj nasledujúce roky...

Mony

VIANOČNÝ PRÍBEH LÁSKY

Vianoce. Vonku ticho poletuje sneh, v izbe svieti stromček. Do ligotavej atmosféry Vianoc sa pomaly vkráda tajomstvo, Božie tajomstvo. Skús si teraz, v tejto chvíli, otvoriť srdce, počúvať ticho padajúci sneh za oknami a svoje myšlienky zamieriť smerom, kde sa odohráva príbeh, ktorý nikdy nekončí. Je to príbeh večnej lásky . . .

foto: davidajordan.com

V chladnej jaskynke, tam, kde nebeskú klenbu ožaruje veľké svetlo hviezdy, kľáči najkrajšia zo všetkých panien, mladučká sladká Mária. Oči má zdvihnuté ku kamennému stropu jaskyne a k prsiam si chúlí maličké dieťaťko.

„Mária, Mária...” – zrazu sa do tmy noci ozve nežný hlas. Rozlieha sa v údolí pred jaskynkou, a jeho ozvena znie i vo vnútri.

Mária začuje tento nádherný nebeský hlas, líca jej pokryje rumeň a oči, ktoré má v tejto chvíli plné tajomstva, sa jej zaligocú slzami lásky. Jedna slza dopadne i na tvár dieťaťka, ktoré sa na jej hrudi jemne zachveje radosťou.

Krásna a majestátna deva, kľáčiaca teraz na studenom kameni s maličkým Bohom v náručí, sa modlí. Modlí sa v najtajnejšej

komôrke svojho nepoškvrneného srdca, ktoré sa chveje v poryvoch lásky. Jozef, ktorý s nehou a úžasom hľadá na tento tajomný zázrak Božej lásky a milosrdenstva, sa modlí potichu pri Márii. Je úplne ticho, aby nenarušil túto svätú chvíľu, dokonca sa bojí i hlasnejšie nadýchnuť. Vonku je chladná noc, avšak Márii to neprekáža.

V jednej chvíli si pritúlí maličkého Boha na svoje srdce ešte tuhšie a vychádza z jaskynky. Celé nebesá spievajú tichú, sladkú melódiu lásky, všetky chóry oslavujú Boha na nebesiach. Z veľkej hviezdy, ktorá osvecuje celý priestor, žiari také teplo a svetlo, akoby bolo pravé poludnie. Keď sa Mária ocitne pod svetlom hviezdy, ktoré ju zároveň úplne pohlcuje, nebesá zaplesajú v tisíckach, ba miliónoch hlasoch nebeských chórov. Tento malý, chudobný kraj, túto oblasť jaskýň biednych pastierov, si vybral večný a milujúci Boh za kolísku pre svojho Synčeka. Mária, úplne ponorená v Bohu, stojí za spevu anjelov na priestranstve pred jaskynkou, pričom malinký Boh dvíha veselo svoje rúčky k nebesám. Oboch zároveň pohľadza Božia láska a Jeho svätý dych ich zohrieva svetlom hviezdy. V celom kraji akoby zastal čas a existovala len večnosť, večnosť bez ľudských obmedzení. „Mária, láska, Synček” – zašepká Boh ticho a dôverne. Mária si kľakne do trávy, dvíhne oči k nebesiam a zašepká: „Láska”. Po tomto vyznaní začnú padať hviezdy, zdá sa, akoby sa všetky hviezdy z oblohy presunuli na zem a celá zem sa ligoce touto „hviezdou rosou”. A na tento ligotavý priestor, zmenený z najchudobnejšej krajiny spomedzi chudobných, na hviezdami žiaricu lúku, zlietajú po jednom anjeli z neba, pretože si každý z nich chce privinúť a pohľadiť tento Boží batôžtek Lásky. Vzduchom znejú slová lásky, jedno nádherné a vášnivé vyznanie Boha sa bez prestania tichúčko šíri priestorom.

„Sláva Bohu na výsostiach!”, spievajú anjelské chóry.

V tento tajomný vianočný čas, keď zastal čas na našej zemi, vtedy, keď Boh vo veľkej láske svojho Srdca poslal medzi nás Lásku lások, svojho Syna, sa zrodili spolu s Ním Vianoce. Vianoce, ktoré nám majú pripomínať nepochopiteľnú a milosrdnú Božiu lásku k nám, hriešnym. Lásku ku mne, ku tebe, k nám všetkým. Pretože Vianoce sú pre nás dňom veľkého Božieho tajomstva, dňom kedy pred dvetisíc rokmi padali na zem hviezdy lásky. Neboli to však skutočné hviezdy z oblohy, boli to Božie slzy radosti, nehy a milosti.

Boh si vybral pre svoj príchod na zem chudobnú devu Máriu, chudobného Jozefa, biednu jaskynku, oznámil ako prvým svoj príchod chudobným pastierom, odvrhnutým spoločnosťou. Prečo? Pretože Boh i napriek tomu, že vlastní všetko, pretože všetko stvoril, nepotrebuje slávu, paláce, ohňostroje, či bohatú vianočnú hostinu na našich stoloch. Boh nepotrebuje reklamy v televízii či rozhlas, Boh nepotrebuje červený koberec či ceny. Bohu stačí len čisté ľudské srdce, naplnené dôverou, Bohu stačia ruky zopäté k modlitbe alebo maličká biela Hostia z múky a vody, Bohu stačí veľmi málo, hoci On nám dáva všetko. Milujme Boha, milujme Ho tak, ako Ho milujú malé deti.

Pozrime sa dnes do Betlehema s čistým srdcom a láskou, zbadáme tam v jasičkách Boha, ktorý nám nedal len celý svet, či náš život a v ňom každý deň, ale ktorý kvôli nám prišiel v tele dieťaťka, aby bol ako my. Vezmime Ježiška z jasičiek a pozvime Ho do nášho srdca, pritúlme Ho, pohladme Mu vlásy, bozkajme na čielko, pretože On po ničom inom netuží. A keď tak urobíme s láskou, pochopíme tajomstvo Vianoc....

HOUSE OF THE OPEN DOOR COMMUNITY

Hluk motorov ustáva. Ľudia sa dvíhajú zo svojich sedadiel. Chcú čo najrýchlejšie vystúpiť a natlačiť sa do pristaveného autobusu. V mase cudzincov a hístke krajanov sa prediera Rastó. Veľmi nerozumie nápisom na stenách. Hladá orientačné tabule. Prvý pohľad, prvá tabuľa a jedna z prvých užitočných informácií je 11.12 p.m. Letiskové hodiny neomylné oznamujú noc. Na okolitý život to nemá žiadny vplyv...

To sú prvé z dojmov spred pár mesiacov, keď ma vítal Birmingham. Ďalšie ma čakali na mieste menom Childswickham. Ide o malú usadlosť pri meste Evesham. Charakteristická je typickou anglickou architektúrou, zdvorilosťou miestnych a nezvyčajne vysokou frekvencovanosťou cudzincov. Nemýľte sa, nehovorím o bežnom cestovnom ruchu.

V duchovnom inkubátore

Kdesi na okraji tejto malej dedinky, sa nachádza kamenný plot siahajúci do výšky pásu. Za ním anglický dom a na ňom tabuľa s nápisom HOD (Dom otvorených dverí). Pod ňou dopísané community (spoločenstvo). Usporiadánym životom tu žije s niekoľko Angličanov so Slovákmi, Čechmi a Taliankou. Nespoliehajte sa, že toto zloženie nájdete, ak by ste ich navštívili. Osadenstvo sa často mení.

Do niekoľkých domov, kaplnky, veľkej jedálne, spoločnej miestnosti nazvanej slovensky stodola, priestrannej, upravenej záhrady prichádza veľký počet kresťanov. Ich cieľ? Načerpať, stíšiť sa, modliť a zdokonaľiť svoju angličtinu. Medzi nich som patrila aj ja. Ľudia žijúci na tomto mieste si nič iné ani neželajú. Podujali sa totiž vytvoriť prostredie, kde by ste sa mohli na svojej životnej ceste zastaviť na čas, ktorý považujete za potrebný. Modliť sa bez rušivého elementu väčšej zodpovednosti za niečo.

Chodník obkolesujúci záhradu, ktorý sa tiahne popri priliehlych poliach, často slúži ako miesto zdieľania sa, či osamelej modlitby. Nejednakrát na spiatocnej ceste očari jedinečný západ slnka. Priateľsky naladení domáci, ich každodenná modlitebná podpora, ticho obkľučujúce toto Bohom sledované miesto, skutočne dobré jedlo a eucharistický Ježiš v kaplnke tvoria ideálny inkubátor duchovného dozrievania.

Všetci do stodoly

Komunita funguje vďaka hostom, o ktorých sa stará. Niekoľko budov slúži na ich ubytovanie. Prichádzajú sem stráviť spoločný čas, oddýchnuť si, modliť sa. Zväčša raz za týždeň sa všetci ľudia z komunity stretnú v „stodole“. Tu majú spoločné vyučovanie, čítanie Svätého Písma a modlitby. Pridáva sa k nim aj CRC skupina; teda ľudia, ktorí sem prišli na dlhší čas, no nie sú plnohodnotnými členmi komunity. Žijú však s nimi, pomáhajú im s prácami, majú s nimi spoločne niektoré body programu počas týždňa a tiež sa starajú sa o hostí. Spája ich najmä úmysel oddýchnuť si, modliť sa a hľadať, čo v živote ďalej. Čas, aký na to budete mať, záleží len na vás.

Dobrym pravidlom však je zostať tu najviac pol roka, alebo sa potom naplno začleniť do života komunity so všetkými náležitosťami. Počas tohto obdobia, nazvime to „hľadania“, nebudú od vás žiadať poplatky za ubytovanie ani za jedlo. Jednoducho im pomôžete pripraviť stoly pre hostí, navariť,

foto: Celta Picron, Mária Dvořáková a Julia Dorman

či umyť riad. To je často fuška, ak si predstavíme, že umývate po šesťdesiatich ľuďoch a dvoch kuchároch. Nájde sa však i nejaká práca v záhrade či udržiavaní všetkého na vŕchol. Čo za to? Neustály prístup do kaplnky, spoločné večery, modlitby, zábava, ktorej je tu viac ako dost, skutočne vynikajúce jedlo, komfortné ubytovanie a neoceniteľné skúsenosti, modlitby, skratka spoločenstvo vašich príbuzných v Kristovi.

Tvoje gesto

Niekoľko by si povedal, že o domácnosť sa môže starať aj doma. Tu však máte čas a priestor zahĺbiť sa, odosobniť sa od všetkého, čo vás doma zatáča a ako bonus zlepšiť

svoju angličtinu. No čo je podstatné, dáte priestor Bohu, aby k vám hovoril. A verte mi, moje skúsenosti a skúsenosti mnohých iných vravia, že to Boh skutočne robí. Nie je to preto, že by tam boli špeciálni anjelskí ľudia či mimoriadne podnebie. Je to tichom a vašim gestom záujmu počuť jeho hlas.

Kňaz navštevujúci komunitu raz za týždeň, svätá omša a spoločné modlitby pripomínajú neustálu duchovnú obnovu. Časový harmonogram sa mení v závislosti od počtu hostí a iných okolností. Je obdivuhodné, ako sa evanjelium dá žiť rozmanito a aké možnosti sa nám v bratskej láske otvárajú.

raSTO

VRCH BIZNISU

„Nenapodobňujte zvyky a spôsoby tohto sveta a zmeňte celé svoje zmýšľanie.“ (Rim 12,2)

V súčasnosti máme ekonomický systém založený na mamone. Tá je založená na chamtivosti, chce stále viac. Boh je naopak ten, ktorý chce dať, ten ktorý chce požehnať. A to je práve základná myšlienka pre podnikanie: „Ako ti môže moje podnikanie poslúžiť?“ Prečo podnikáme? Len preto, aby sme získali peniaze od ľudí? Alebo aby sme sa snažili im slúžiť, aby sme urobili ich život lepším? Cieľom podnikania je, aby nás obohatilo v každej oblasti nášho života. Duchovne, v oblasti našich priateľstiev, našich rodín.

Inovativnosť

Prvé dva z 10 najproduktívnejších podnikov v Európe podnikajú s uhlím a plynom. Obidva sú prírodné zdroje. Aj zvyšné podniky majú niečo spoločné s prírodnými zdrojmi. Nie je medzi nimi žiadny podnik, ktorý by bol založený na kreativite a vývoji. A takmer žiadne peniaze nie sú mŕňané na vývoj a výskum. Ak sa nám minú tieto prírodné zdroje, čo budeme robiť v tejto časti sveta? Čo pomôže našej ekonomike?

My ako kresťania máme investovať a hľadať nové veci. Máme sa pýtať Boha: Bože, čo si vložil do

tejto zeme? Aké sú nové možnosti? Nové vynálezy, ktoré by mohli priniesť tejto zemi nové bohatstvá? My kresťania môžeme v tomto prebrať vedenie, pretože my máme prístup k Bohu, ktorý stvoril túto zem.

Zamestnanci

Výsledkom mamonárskeho myslenia je, že ak si zamestnancom vo svetskom prostredí, si využívaný. Ako môžeme byť my kresťania v tomto iní?

Začnime sa pozerat' na svojich zamestnancov ako na svojich učeníkov. Ľudia, ktorých vám Boh dáva, aby pracovali pre vás, sú vaši učeníci. Môžete vtlčiť kresťanské hodnoty do vašich zamestnancov, môžete im pomôcť rozvinúť ich schopnosti a vedomosti, pomôcť rozvinúť im vodcovské — manažérske schopnosti, možno dokonca pomôcť im začať ich vlastné podnikanie. Aby sa princípy a atribúty Božieho kráľovstva šírili všade navôkol.

Namiesto toho, aby sme využívali, hľadáme, ako by sme mohli priniesť česť do podnikania. Ako osláviť Boha kontraktmi, ktoré uzatváram, aby som mohol mať šťastných zákazníkov? Aby sa oni začali zamýšľať nad tým, prečo to robíme.

foto: businesspundi.com

Nový podnikateľ

Potrebuje nový typ podnikateľov. Potrebuje mať Boží pohľad na to, ako má fungovať ekonomika. Konat' podľa toho, čo veríme, je dôležitejšie ako maximalizácia zisku a príjmov.

Všetok náš majetok a všetky naše zdroje patria Bohu. On je tiež vlastníkom našich firiem. Sme povolaní byť dobrými správcami, ktorí nekonajú podľa vlastných záujmov, ale v súlade so záujmami Vlastníka. On nás bude viesť v každej oblasti. Tiež však vezme na seba bremeno zodpovednosti. Už viac nie sme sami v dôležitých rozhodnutiach. On sa pozerá na naše životy a na naše firmy z dlhodobého hľadiska a má s nimi svoj zámer. Bude dávať na nás pozor každý deň a bude naplňovať naše potreby.

Boh chce:

1. Vyučovať nás na pracoviskách, aby sme rástli vo viere, v nádeji a vo vzťahoch.
2. Aby sme rástli v správcovstve jeho majetku a zdrojov.
3. Ukázať alternatívu voči spôsobom konania a myslenia ľudí, ktorí ho nepoznajú.
4. Aby sme priniesli Jeho lásku a spásu každému na zemi.
5. Aby sme úspešne spolupracovali v tímoch.
6. Aby sme ľuďom priniesli nádej a perspektívu.
7. Aby sme boli súčasťou premeny na tejto zemi, aby sme žili a podporovali spravodlivosť.

Môžeme svedčiť o Bohu v nasledovných oblastiach: férový obchod, stanovovanie primeraných cien — predávať len to, čo zákazník potrebuje, vzťahy medzi zamestnancami, vzťahy k dodávateľom - správaj sa k nim tak, ako by si chcel, aby sa správali k tebe, platby načas, mzdy, bezpečnosť, vzťahy so zákazníkmi, pravdivé a užitočné výrobky a služby, záležitosti životného prostredia, inovátorstvo, spoloahlivosť vo všetkých smeroch...

„Vy ste svetlo sveta — nech tak svieti vaše svetlo všetkým ľuďom, aby videli dobro, ktoré konáte a oslavovali za to vášho Otca v nebesiach.“ (Mt 5, 14a. 16)

Livia Polcová

KRÁTKY stĺpček

Ahojte ...

Pred tým ako niečo napíšem... sa zamyslite so mnou, čo nás môže obliecť do snehobiela... hm?

Znie mi to v srdci a preto vás chcem vyzvať, aby ste sa to opýtali so mnou. Čo ma oblečie do snehobiela? Nevieť ako vy, ale ja mám na svojom konte veľa hriechov a predsa je tu niečo, čo ma oblečie do snehobiela! A k tomu zadarmo... Ponorme sa do svojho srdca a pýtajme sa: Strach? Nečistota? Lenivosť? Ľahostajnosť? Pokrytectvo? Pýcha? Klamstvo? Toto je to čo ma oblečie do snehobiela?! Asi nie! Určite nie!!!

Napadá mi iba jedna vec, a to je Ježišova krv. JEŽIŠOVA KRV! Pod'me mu za to poďakovať, keď má narodeniny. Je na to jedinečná príležitosť.

foto: picasaweb.google.com

Rišo

SRDCE NA VÝCHODE

Ukrytý ba až priam neviditeľný bod na mape, kdesi na hraniciach s Ukrajinou, mi odkrýva názov veľmi malej dedinky. Skromná rozlohou, no mohutná a veľká srdcom. Vysoká nad Uhom. Jej mohutné srdce začalo biť už kedysi v 13. storočí, no a na veľkosti mu pridal rok 1944 a Anka Kolesárová.

Čo sa vtedy stalo?

Bola vojna, počuť bolo len výstrely, plač, krik a čoraz viac sa približujúce hlasy vojakov. Dievča sa zo strachu spolu s rodinou a susedmi ukrylo do pivnice ako všetci počas vojny. Vojaci ich však našli a to dievča, Anka Kolesárová, sa ihneď jednému z nich zapáčila. Chcel, aby šla s ním, ona odmietla, čistota a jej panenstvo boli pre ňu prednejšie ako hriech a to ju stálo život. Stihla už len vykriknúť: "Apočko, zbohom! Ježiš, Mária, Jozef!" Ten vojak ju zastrelil, v pivnici pred otcom, susedmi, pred tými najbližšími a odišiel. Vražda zostala navždy nepotrebaná.

Teplá domova a spoločenstva

O niekoľko rokov sa v obci znovu ozval výkrik, no ten už bol plný radosti a šťastia z narodenia Pátra Michala Potockého. Práve on sa zaslúžil a prvý horlil za blahorečenie Anky Kolesárovej. Ďalšie a ďalšie výkriky z jedného domčeka už iného, ale nachádzajúceho sa v tejto dedine sa ozývali už častejšie a to vždy, keď sa tu konali duchovné obnovy a iné duchovné stretnutia. No a asi najväčší bol v roku 2004, keď Nadácia J. Murgaša kúpila domček v obci Vysoká nad Uhom. Obrovské nadšenie, horlivosť a ochota dobrovoľníkov premenila napoly schátraný dom na Domček plný tepla a spoločenstva. Svoje dvere má neustále otvorené pre kohokoľvek: či

jednotlivca, pár, rodinu alebo väčšiu skupinu. Bývajú tu dvaja kňazi spolu so spoločenstvom mladých spolupracovníkov a organizujú rôzne aktivity v rámci Domčeka, ale aj mimo neho. Určite ste už počuli o PÚTI RADOSTI, PÚTI ZRELOSTI alebo PÚTI RODÍN.

Nováčik

Práve na jednej z týchto pútí bol Miňo Debnár. Mladý chalan z nášho spoločenstva, ktorý mohol hrať futbal s kamarátmi alebo len tak s mini ležať na slnku a užívať si letné prázdninové dni. No on si vybral niečo viac, vybral si PÚŤ RADOSTI, ktorej sa zúčastnil sám ako nováčik a k tomu ako nováčik - dobrovoľník. Z pôvodných štyroch dní, počas ktorých púť trvala, sa tak Miňova púť predĺžila na dni šťast' pretože dobrovoľníkov čakala ešte duchovná obnova pred samotnou púťou. „Ako dobrovoľník sa nevyspíte,“ opisoval mi prácu dobrovoľníka Miňo, „ale aj tak neľutujem, že som sa rozhodol slúžiť.“ Bol to neskutočne milostivý čas, veď väčšinu dňa som bol v modlitbe.“ A aj mu verím, veď toľká radosť a nadšenie v jeho hlase hovorili za všetko.

Úplne nový rozmer

Začiatok púte odštartovala svätá omša, nasledovali prednášky, workshopy (napr. s našou s. Františkou ☺), modlitby chvál,

foto: Dominik Lakatoš

príhovoru, hral sa futbal, mal'oval plot, približili sa hriechy na kríž a v tme sa potom putovalo dedinou, modliť sa pri hrobe Anky Kolesárovej a to všetko v zmysle hlavnej myšlienky tohto už 50. ročníka PUTE RADOSTI: „Zakorenení a postavení na Ježišovi Kristovi, upevnení vo viere.“ (porov. Kol 2, 7). V súvislosti s ňou Miňovi zarezovali slová z jednej kázne, kde kňaz vyzýval, aby sme neboli ako smrek, s plytkými koreňmi, ale ako buky, silne zakorenení v Bohu. Toho všetkého bol účastný. Bol na mieste, kde stredobodom bol Boh, na mieste, kde to všetko bolo o Bohu a pre Boha. Na mieste, kde bol Boh prítomný, kde konal, otváral náruč, uzdravoval, menil, obracal zástupy mladých, rozosmieval,

sceľoval rany, zoznamoval, budoval. „Táto púť mi dala úplne nový rozmer, pohľad na ľudí. Začal som viac vnímať maličkosti a Boha v ľuďoch. Zakúsil som neskutočnú silu spoločenstva, spoznal nových ľudí...“ To bola odpoveď, keď som sa opýtala na ovocie púte pre Miňov život. Ani na sekundu neľutoval, že sa rozhodol na začiatku leta sám ako prst putovať až do Vysokiej nad Uhom a zažiť čas, ktorého veľkosť písmenkami len ťažko opísať.

Ďakujem Miňovi, že som mohla ukázať mohutné srdce jednej malej dedinky na východe Slovenska.

romana.

Viac informácií na domcek.org

KRST AKO FORMALITA

Oliver: „Mám skúsenosť, že mnoho ľudí dá pokrstiť svoje dieťa kvôli babičke alebo všeobecnému pokoji v rodine... Je to tak správne? Nemalo by tam byť v prvom rade presvedčenie rodičov o tom, že je to pre ich dieťa potrebné?“

Bohuš: : „Správne to veru nie je. V podstate tí rodičia krst pre svoje dieťa ani nechcú a keby záležalo len od nich, tak by sa preň nerozhodli.“

V prvom rade je naozaj potrebné presvedčenie rodičov, že chcú pre svoje dieťa krst. Vidia v tom zmysel a veľké požehnanie pre dieťa. Ak to tak nie je, ide zo strany rodičov len o obyčajnú formalitu. A potom... Dieťa je síce pokrstené, ale v mnohých prípadoch tu končí odovzdávanie a výchova dieťaťa vo viere.“

Oliver: „A čo v prípade, že iba jeden z rodičov to myslí vážne, uvedomuje si, čo všetko to zahŕňa a druhý partner len súhlasí pod istým nátlakom? Postačí potom odovzdávanie a výchova vo viere napríklad iba od matky?“

Bohuš: „V tomto prípade, ak to jeden z rodičov myslí vážne, už tu máme akúsi „nádej“, že semienko viery, ktoré je krstom

zasiate do dieťaťa, bude rásť. Je to tak päťdesiat na päťdesiat. Ako vo všetkom - ideálny stav je sto percent. Keď si dieťa začne uvedomovať dar viery - isto sa bude konfrontovať s vierou svojich rodičov. Tu môže nastať problém, keď zistí, že jeho rodičia v oblasti viery „neťahajú za jeden povraz“.“

Oliver: „Z toho teda vyplýva, že ak nie sú obaja rodičia pevne presvedčení o svojej viere, mali by to nechať radšej na samo dieťa, nech sa dá pokrstiť z vlastného presvedčenia vo vyššom veku?“

Bohuš: „Je to jedna z možností. Nedá sa to však takto paušálne povedať, že toto je vždy to najlepšie riešenie. Musíme hľadiť na všetky „za“ a „proti“ a potom sa rozhodnúť. Dôležité je, aby si rodičia uvedomovali, s akým úmyslom a prečo chcú dať svoje dieťa pokrstiť.“

Oliver: „A teda, aký by mal byť dôvod, pre ktorý chcú dať rodičia pokrstiť svoje dieťa?“

Bohuš: „Krst je prvá sviatosť, ktorú rodičia môžu svojmu dieťaťu umožniť. Krstom sa dieťa stáva Božím dieťaťom, zmyva sa mu dedičný hriech (aj všetky ostatné hriechy - v prípade, že krst prijíma človek vo vyššom veku), prijíma do duše nezmazateľný znak, že patrí Kristovi a tým dostáva akoby „vstupenku“ do Božieho kráľovstva. Toto sú dobrodenia - milosti, ktoré cez krst dostávame. Myslím si, že keby sme si ich naplno vedeli uvedomiť, ani by sme neváhali, či dať alebo nedať pokrstiť svoje dieťa.“

Adá + Sa

foto: stansabotsford.ca

Milovníci dobrých kníh POZOR!!! OTVÁRAME KNIŽNICU

Či ste malí alebo veľkí - určite si nájdete knižný kúsok práve pre vás.

Rozprávkové knižky, skutočné príbehy, poézia i beletria, opisy misií a pútnických miest, knihy o svätých, pápežoch i o Panne Márii, modlitby a pobožnosti, Sväté písmo, anglická i nemecká literatúra, najnovšie čísla časopisov (PodNebie, Nahlas a iné), tituly z oblasti teológie, encykliky a pre menej náročných rôzne krátke zamyslenia, ako i naša obľúbená sekcia „čítanie za sekundu.“ Toto všetko a oveľa viac nájdete na našich poličkách. Zamerali sme svoju pozornosť najmä na kresťanskú literatúru, tak neváhajte a pridte obohatiť svojho ducha hodnotnou knihou.

KAŽDÝ MESIAC DOPĽNEME TITULY PODĽA VAŠICH POŽIADAVIEK A TÚŽOB

SPOLUPRACUJEME S KNIHKUPECTVOM KUMRAN, KTORÝ NÁM POSKYTUJE HORÚCE NOVINKY.

OBE KNIŽKY, O KTORÝCH SA DOČÍTATE V TOMTO ČASOPISE, NÁJDETE V NAŠEJ KNIŽNICI.

Knižky si môžete vypožičiavať v pastoračnom centre:

NEDEĽA: 17:00 - 17:30 19:00 - 20:00

NEDEĽA - MLÁDEŽKA: 19:30 - 20:00

POČAS TÝŽDŇA: keď nás uvidíte :)

Hlavní zodpovední: Maťo Garaj a Lucka Budinská

*Nie tí milujú poznanie, ktorí knihy nedotknuté schovávajú v skrinách, ale tí, ktorí ich majú ustavične v rukách.
(Erasmus Rotterdamský)*

foto: everythingforyou.blog.cz

BEZ STRACHU

Predstav si život bez strachu. Predstav si ho v súčasnom hektickom svete, v dnešnej uponáhlanej dobe, v tejto konzumnej spoločnosti. Nemysliteľné, neprístojné, nemožné!!! Dnes to BEZ STRACHU NEJDE. Z každej strany sa nám tisnú správy, obrazy alebo zvuky nešťastia, katastrof, hrozieb alebo chorôb. Dnes už nie je miesto pre život BEZ STRACHU. A predseda Max Lucado si dovoľuje tvrdiť, že to možné je.

Túto prevratnú myšlienku rozvíja na 180 stranách v úlohe psychológa a pedagóga zároveň, riadky odkrývajú množstvo príbehov z autorovho vlastného života a ľudí z jeho prostredia pre lepšie vykreslenie. Všetko je podčiarknuté citátmi a svedectvami z Božieho Slova. V úvode autor opisuje ako strach spôsobuje, že z ľudí sa stávajú opustené stodoly rozpadajúce sa a nakláňajúce sa vo vetre. Kedysi to boli miesta, kde bolo teplo, kde bol život. Ľudia preniknutí strachom nedokážu hlboko milovať, nemôžu divoko snívať. No Ježiš nás vyzýva: „Nebojte sa!“

Kniha nie je len suchým opisom strachu vo všeobecnosti. Je opisom strachu z nedôležitosti, strachu, že Boha sklamem, strachu z nedostatku, strachu, že neochránim svoje dieťa, strachu z nezdolateľných úloh, strachu, že Boh neexistuje, strachu z posledných chvíľ a iných konkrétnych strachov, ktorým autor pridáva na dôležitosť tým, že im venuje samostatné kapitoly.

Kapitola po kapitole prináša nové a nové uzdravenie s čerstvým vánkom do zatuchnutých komôr tej opustenej stodoly, ku ktorej nás Lucado prirovnáva. Nie je to len o čítaní. Je to o premene, je to o niečom viac, čo môžeme okúsiť len s Bohom. To viera v Neho nás zbavuje strachu.

Stále si nevieš predstaviť život bez strachu? Pomodli sa, pozvi Boha do svojho strachu a dovoľ Mu, aby Ti pošepol vždy, keď váhaš, svoje slová: „Neboj sa.“ Uč sa dôverovať svojmu Bohu.

Nakoniec pár viet, ktoré mi najviac učarovali a sú majákom, keď strach zase raz klope na dvere stodoly môjho JA. Ide o príbeh zo Svätého písma Mt 14, 22-33 a Lucado k tomu pridáva:

„Neočakávali, že by k nim Ježiš prišiel takýmto spôsobom. Ani my to neočakávame.“

Čakáme, že k nám príde v pokojných piesňach alebo vo veľkonočnú nedeľu, alebo počas tichých duchovných cvičení. Čakáme, že Ježiša nájdeme pri modlitbách ranných chvál, pri spoločnej večeri s familiami a v meditácii. Neočakávame, že by sme ho stretli na trhu cenných papierov, pri prepustení z práce, na súdnom procese, pri zhabaní hypotekového majetku alebo vo vojne. Nikdy neočakávame, že ho stretneme v búrke. Ale tú najlepšiu prácu koná práve počas búrok, pretože vtedy sme úžasne vnímaví.“

romana.

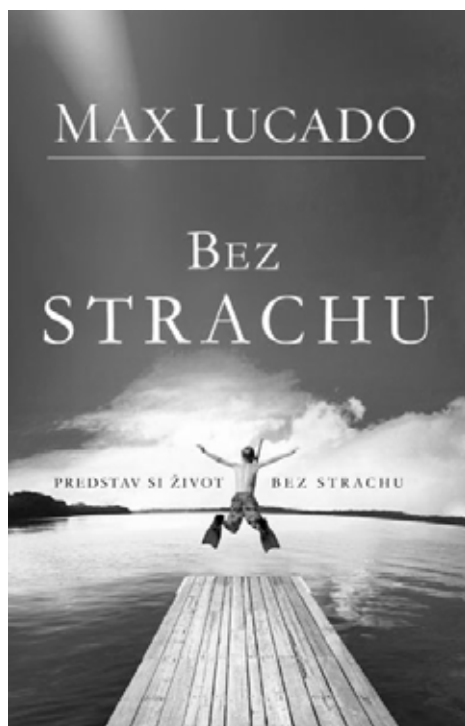

foto: (2) kumran.sk

90 MINÚT V NEBI

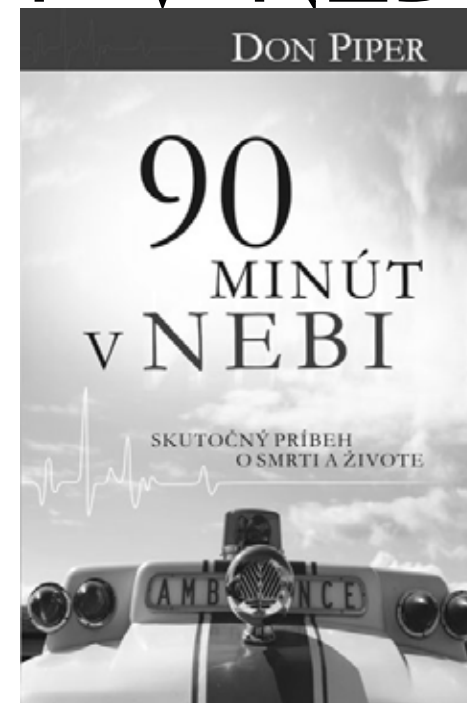
Kniha ma zo začiatku vôbec neoslovila, hoci mám rád knihy zaoberajúce sa nebom. Autor úvodom opisuje, ako sa Don Piper dostal do neba. Možno budem kritický, ale táto časť sa mi zdala nudná a zdĺhavá.

Moje očakávania boli zamerané hlavne na opis neba. Ako som spomenul, obľubujem knihy s touto tematikou. Hlavne od tejto časti som očakával najviac. Žiaľ, autor sa len stroho pozastavil nad jeho opisom a prežívaním.

Po prečítaní celej knihy som však zmenil názor. Autor síce rozsiahle neopisoval nebo, ako som očakával, ale viac sa zameril na zobrazenie zázrakov, ktoré nastali až po návrate z neba. Hlavne pri týchto zázračných uzdraveniach, som si uvedomoval, akú má Boh moc, a že mu nie je nič nemožné. Veľmi ma zaujalo aj prežívanie Dona Pipera. Celé liečenie a hlavne pomalé uzdravovanie jeho vnútra pomocou ľudí, ktorých si využíval Boh.

Nakoniec ešte jedna myšlienka, ktorá ma veľmi oslovila: „Boh má s každým z nás plán, aj keď my ho často nevidíme.“

Maťo

*Dobrá a krásna kniha je tá,
ktorá plnými priehršťami rozosiava
otázky.*

(Jean Cocteau)

foto: ssc.hu

ZLATÉ RUKY

Rozvedú sa mu rodičia, otec sa odsťahuje a náš hrdina je odsúdený na život v jednoduchých podmienkach. V škole dostáva zlé známky, nosí staré oblečenie a fakt, že je čiernej pleti mu v danom historickom období tiež nepridáva na reputácii. Bude len ďalším znevýhodneným Afroameričanom, čo bude niekde pracovať za priemernú mzdu zmierený so svojím osudom alebo objaví v sebe to niečo výnimočné, čo dal Boh každému z nás?

Príbeh Bena Carsona mapuje jeho život od detstva až po neskoršiu dospelosť a zachytáva najmä obdobia, ktoré boli kľúčové pre rozvoj jeho osobnosti. Po vyriešení prvotných problémov v škole, ktoré spôsoboval zhoršený zrak, začal Ben postupne patriť medzi najlepších žiakov na škole. Avšak nebolo to len vďaka okuliarom. Obrovský podiel na jeho zlepšujúcom sa prospechu môžeme pripísať hlavne jeho mame a jej postoju k životu. Nielenže naučila svojich synov modliť sa, prosiť a ďakovať Pánu Bohu, ale aj prebudila

v nich túžbu zistiť, čím sú jedineční a čo ich naozaj zaujíma. Byť v niečom dobrý, je síce fajn, objaviť v sebe talent pre niečo, čo sa môže stať vašim životným poslaním, to je cesta, ktorú množstvo ľudí obchádza, ignoruje alebo jednoducho ani nenájde. Ben urobil to cenné rozhodnutie a vybral sa presne po trase, ktorú mu Boh vložil do srdca. Dostal sa na prestížnu vysokú školu, neskôr na stáž k významnej neurochirurgickej špičke, až sa ňou nakoniec stal aj on sám. Prešiel si dovtedy bojom s vlastnou osobnosťou, zaľúbením sa,

foto: media.port-network.com

svadbou i ťažkou ranou v podobe smrti blízkeho...

Teraz stojí pred ním operácia dvojčiat, ktorá sa ešte nikdy nikomu nepodarila tak, aby to obe deti prežili. Nemusí to spraviť. Väčšina chirurgov daný prípad zaradila k neuskutočniteľným a neodvážili sa podstúpiť dané riziko v prípade neúspechu. Ben sa na to pozrel očami človeka, ktorý sa nespolieha len na vedecky overené fakty. Boh nám dáva talent, rozum a vieru, ktoré nám pomáhajú napredovať, pomáhať druhým či vykonať veci doteraz nemožné.

Film Zlaté ruky je príbeh, ktorý vyzdvihuje úlohu matky v živote každého z nás. Ukazuje nám, ako je človek niekedy konfrontovaný s náročnými udalosťami a ako postoj ku nim dokáže ovplyvniť naše ďalšie smerovanie. Jemne sa dotýka aj problematiky predsudkov spájaných s rasou človeka či s nevýhodnejším sociálnym postavením. Opäť je to snímka plná scén, pri ktorých je priam nevyhnutné zapojiť empatiu i myslenie, ak sa chcete dostať hlavnému hrdinovi skutočne pod kožu. Ťažšie scény sú z času na čas vyrovnané odľahčením aj v podobe príjemných piesní z obdobia 50.-60. rokov, ktoré sú naozaj krásne a verne plnia funkciu vytvárať vierohodnú atmosféru daných rokov.

foto: hopkinsmedicine.org

Na záver, pre tých, čo uprednostnia radšej knihu, mám potešujúcu správu, že príbeh dnes už svetoznámeho neurochirurga existuje aj v písanej podobe. Postaral sa o to autor s menom John Murphey, takže už mi nezostáva nič iné, len vás povzbudiť k zakúseniu tohto diela vo forme, ktorá vám najlepšie vyhovuje.

AdA

*Ak t'α obzvlášť
trápi nejaká tvoja
chyba, začni proti nej
bojovať α neprestaň,
kým ju s pomocou
Božou nepremôžeš.*

(Sv. Ignác z Loyoly)

foto: oldřiska-masaze.cz

PRE BYSTREJŠIU HLAVIČKU

Osemsmerovka:

ALABAMA, ATRAPA, BARLA, ČREPY, DARČEKY, DIEVČINA, DIVADLO, DOPRAVA, EBOLA, FAKTOR, FLOTILA, GARDY, HOROLEZEC, HRANOL, CHLAPEC, INOTAJ, JAHODA, KAKTUS, KALAP, KANAPKA, KARTA, KLAIVO, KLARINET, KLENBA, KLINIKA, KOČIAR, KOMNATA, KONTROLKA, KOPCE, KOPULA, KOSTOL, KRESBA, KRESLO, KRIAK, KRIVKA, KROVIE, KULISA, LASER, LEKTOR, LIEVIK, LORETA, MAČETA, MANIER, MATEMATIK, MATRIKA, MAŽIAR, METROPOLA, MINARET, MODRINA, MONOKEL, MOTORKA, NERVY, NOVEMBER, OBRAD, ODOZVA, OHRADA, OKRASA, OLEANDER, OMELETA, OPALOK, OPERETA, ORLOJ, OVERAL, PANIKA, PARTIA, PASTOR, POCIT, POKOŽKA, POLEVA, POLICA, POLOM, POMOC, PORADA, POROTA, POSTELE, POTECHA, PRANIER, PRAVDA, PRIEREZ, PROSTRIEDOK, PUPOK, RACHOT, REGATY, RIEKA, RIMAN, ROZPRÁVKA, SAMOTA, SAMOTÁR, SAPONÁT, SLNEČNICA, SLOVNÍK, SOKOL SPONA, OSTATOK, STEBLO, STRAVA, STRIGA, STROP, ŠKODA, TÁRAČI, TONIK, UMÝVADLO, VARECHA, VARTA, VATOVEC, VLÁČIK, VLADÁR, VOJNA, VYDRA, VÝHODA, PRVÝ ROK, VÝVOZ, ZÁSTAVA, ZÁVADA, ZDRAVIE, ZELER, ZEMINA, ZOSUV, ZRNKO, ŽRALOK, ŽREBY

VTIPY

Letecká linka Moskva- Bratislava. Krátko po štarte vrazí k pilotovi chlapík s pištoľou:

- Do Viedne!

Pilot pokojne odpovedá:

- Nemožno.

Chlapík znervózne a opakuje:

- Hovorím do Viedne, lebo budem strieľať!

- Nemožno, mladý muž, obzrite sa. Za vami sedí babka, má bombu a už si objednala Mníchov...

Rozprávajú sa dvaja dedovia:

- Ten môj vnuk je chudák.

- Prečo?

- Ja som Slováč, babka Rumunka, otec je Maďar a mamu sme vychovali v Rusku a on chudáčisko nevie rozprávať ani jedným jazykom.

- A koľko má rokov?

- Už mu budú 2 mesiace!

Američan a Rus si telefonujú:

-Ivan, v televízii hovorili, že tam u vás sú hrozné mrazy, cez -60 stupňov.

-To je hlúposť, najviac tak -20.

-No nie, teraz to hovorili na CNN, vraj cez -60.

-Ale no tak, možno niekde majú -25, ale to skôr výnimočne.

-No ale tie zábery boli hrozné, tie omrzuté stromy, baráky ...

-Jáj, ty myslíš vonku ?!! No tak to áno.

Ide babka do obchodu a spomenie si, že zabudla vypnúť sporák. Tak sa aspoň pomodlí: „Anjeličku môj strážničku ochraňuj moju dvojplatničku a prepni zo šestky na jedničku.“

Manželka volá manžela - vegetariána k obedu:

- Drahý, pod' obedovať, lebo ti to zvädne!

Sú traja blázni v blázinci a nájdu tri zápalky aj s krabičkou a povedia si:

-Podpálime to tu !!!

Tak škrtnú prvou, nehorí. Škrtnú druhou, nehorí. Škrtnú tretou, horí.

Jeden z bláznov ju sfúkne a povie:

- Na, nechajme si ju na potom.

Vyjdú dve kostry z hrobu a jedna si zoberie náhrobný kameň. Druhá sa jej pýta:

- Načo ti to je?

- Musím mať predsa doklady.

Veľrybí samec pláva okolo svojej polovičky a šomre:

- Kopa ekologických aktivistov, svetové vlády a rôzne nadácie vyvíjajú enormné úsilie na záchranu nášho druhu, ale TEBA BOLÍ HLAVA.

Idú dvaja policajti na aute. Stačí chvíľka nepozornosti a narazia do stromu. Ten čo neriadil hovorí druhému:

- To je výborné.

- Prečo?

- Lebo sme ešte nikdy neboli tak rýchlo na mieste činu.

Do Národnej banky Slovenska nabúra rogallo.

Pani, ktorá to celé pozorovala, si hovorí:

- Aký štát, taký terorista!

Šéf firmy vidí programátora, ako ide o 18.00 preč z kancelárie a pýta sa ho:

- Na obed, na obed?

A programátor odpovedá:

- Nie, vzal som si pol dňa dovolenky.

Majky vstúpi do reštaurácie a tam vidí za stolom sedieť smutného kolegu z IT brandže Jana. Tak sa ho pýta: „Kamoš môj, čo sa ti stalo?“

Aaaa, ani sa nepýtaj. Včera som bol trošku spoločensky unavený a menil som prístupové heslá do systému...

Tatrovkár zdedil klavír. Chvíľu si ho obzerá a hovorí:

- No, dva pedále. Plyn a brzda. Spojka bude asi automatická.

Nestačí len celý dom
upratať a vyvoňať,
krásne vyzdobiť
vianočný stromček
a honosne sa
obliecť. Dôležitejšie
je obliecť do
sviatočného svoju
dušu! Pripraviť
srdce na príchod
Ježiša, aby doň
mohol vstúpiť
a zotrvať. A
na príchod
Lásky sa
dá pripraviť
jedine
láskou.

